

mele ja mõistuse, iħho ja ħinge, ello ja seisuse ni ħirmsal wiisil ärrarikkub.

Wiin teeb waeſeks. — Kes wõib neid kerjajaid Mailmas kokkoarwata, kes omma warra ning peatoidust on kurja winalakkumiseġa ärraraisanud, ja ħulgumad nüüd üħhest kōħħast teise — nago mustlased — leiba palluma tüħja kōħħo sisse. Sest wina janno wõttab tō isso ärra, et jodiko jõud lõppeb enne aego otsa, nenda, et kui ta pãrrast ka tahħaks tōõd tehħa, agga wãrrisewad kãed ja nõdrafslainud jallad ei suda ennam jõudsaste tōle ħakkata.

Mõnni jälle ütleb: „Mis imme sanna on se, et wiin peab iħhorammo kassinamaks wõtma? — Kui minna ħãsti wina rüpan, siis on mul kolme mehħe ram kã: kes tulleb, se saab!“ —

Kui inimene pallawas sojas tōwmes jamsimas, siis on temmal ka ram, et kolm meest ei sa tedda wodis finnipetud, waid ta põrrotab neid wasto seina, ja joseb uksest

wãlja külma kãtte: — agga pãrrast, kui se tuio saab mõda lainud, siis on temma ka jälle ni alwatud, et ta ei sa kãt egga jalga ligutatud.

Wiin tōstab rido. Olled sa teed kãies kuulnud, kuidas mõnnikord keif kõrtsi-tubba agga kōllab, kui joobnud mehħed karwopiddi kissewad, semmi kui nad wimaks keif otsego surnud kõrtsi pengi al pitkali maas! —

Olled sa ommas küllas näinud, kuidas joobnud mees omma naesi peksab ja omma lapsi lõħħub, üks kisse ja kãrrin! — On se ristirahwa abbiello, woi on se paggana meeste ħãbbiello? —

Wiin aiab maia põllema. Joobnud mees lähħeb pero tullega kambri, tulli ħakkab takkude külge, seãlt ülles lae palki, ikka ülles õllekattukse sisse, ja õse lõõb taewas punnaseks, et tekaia ütleb: „Oh Jummal, se on tullekahjo!“ — Agga teisel hommikul on tuhħahunnik jãrrele jãnud, ja silmawessti peãle! —